

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42Cob/72/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123337544
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6123337544.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členiek senátu JUDr. Andrey Gindlovej a JUDr. Ľubice Mojžišovej v právnej veci žalobcu MARTAUS s.r.o., so sídlom 1552, 023 51 Raková, IČO: 46 745 432, právne zast.: JUDr. Zuzana Oravcová, advokátka, so sídlom Vrbová 15602/23, 974 05 Banská Bystrica proti žalovanému FM-Stavby, s. r. o., Rieka 819, 022 01 Čadca, IČO: 52 119 572, právne zast.: JUDr. Marek Belka, LL.M., advokát so sídlom Fraňa Kráľa 1504, 022 01 Čadca, v konaní o zaplatenie 4.510 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného voči druhej a tretej výrokovej vete rozhodnutia Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/161/2023-92 zo dňa 27. marca 2025 v znení opravného uznesenia č.k. 18Cb/161/2023-110 zo dňa 15. mája 2025 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/161/2023-92 zo dňa 27. marca 2025 v znení opravného uznesenia č.k. 18Cb/161/2023-110 zo dňa 15. mája 2025 v druhej a v tretej výrokovej vete p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím zaviazal v prvej výrokovej vete žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.800 Eur. Druhou výrovkovou vetou zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.710 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 4.510 Eur od 12.11.2022 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur. Žalobcovi treťou výrovkovou vetou priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.510 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % od 12.11.2022 do zaplatenia a paušálnej náhrady nákladov vo výške 40 Eur spolu s trovami konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaný ako objednávateľ uzatvoril so žalobcom ako zhotoviteľom ústnu zmluvu o dielo, na základe ktorej mal žalobca pre žalovaného vykonávať betonárske práce na stavbe Vojenský obvod Lešť. Žalobca žalovaným požadované práce vykonal riadne a včas a tieto práce boli žalovanému vyúčtované viacerými faktúrami, z ktorých neuhradená ostala jediná, vystavená na sumu 4.510,- Eur, pričom uvedenú faktúru evidujú žalobca aj žalovaný vo svojom účtovníctve.

3. Okresný súd uviedol, že v rámci upomínacieho konania Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 29.06.2023 platobný rozkaz, voči ktorému bol podaný odpor, v ktorom žalovaný potvrdil, že so žalobcom uzatvoril ústnu zmluvu o dielo, avšak žalobca predložil len faktúru a kontrolný výkaz, ale žiadny súpis podpísaný vedúcim stavby, teda potvrdenie o vykonaných prácach, súpis hodín, ktoré na stavbe mali pracovníci žalobcu stráviť. Žalobca dielo zhotovil, avšak nie v takej kvalite a cene, akú žalovaný požadoval. Žalovaný vraj ústne vytýkal nedostatky, ktoré bolo potrebné opraviť a zároveň

nikdy neprevzal dielo odovzdačím protokolom prác. Uviedol, že ak žalobca predloží súpis odrobených hodín a vykonaných prác podpísaný vedúcim stavby, opraví nedostatky a nedorobky a suma bude riadne vyčíslená a nárok predložený, tak faktúru vyplatí. Žalovaný údajne žalobcu informoval, že kým neopraví vytýkané vady, tak jemu ako zhotoviteľovi diela štát neuhradí žiadne financie a nebude môcť zaplatiť svojich subdodávateľov. Zdôraznil, že práce neboli zhotovené riadne, na ich vady bol žalobca upozornený a kým vady nebudú odstránené, tak investor mu za dané dielo nezaplatí a on nebude môcť zaplatiť žalobcovi. Zároveň poukázal, že uplatňovaný nárok žalobcu nie je ničím podložený a investor mu nevyplatil cenu za vyššie uvedené práce.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu namietol, že žalovaný a žalobca neboli dohodnutí na hodinovej sadzbe, ale na cene za meter štvorcový vykonanej práce, a to hľadanie povrchu - metličková úprava, 1 m² za 3,20 Eur a betonáž plus metličková úprava 1 m² za 5,- Eur tak, ako tomu bolo aj pri predošlých prácach, ktoré boli žalovanému vyúčtované a tieto boli žalovaným uhradené na základe inej skoršej faktúry. Žalobca so žiadnym zo svojich objednávateľov, a to ani so žalovaným, nemá dojednanú hodinovú sadzbu. Vždy je to sadzba od m² tej ktorej činnosti, ktorú vykonáva. Poukázal na to, že ak by žalovaný nesúhlasil s cenou za m², keďže v odpore hovorí o hodinovej sadzbe, ktorá nebola nikdy predmetom ich dohovoru ani pri predošlých prácach, potom by to určite namietal hneď po vystavení faktúry a nie až v danom odpore s tým, že danú faktúru má zaradenú v účtovníctve a z nej aj uplatnenú DPH. Žalovaný nikdy od vykonania diela žalobcom nenamietal žiadne nedorobky, či vady diela. Prvýkrát sa tak stalo v odpore a vôbec prvýkrát sa o niečom takom žalobca dozvedel. Žalovaný nič konkrétne neuviedol, nepoukázal na konkrétnu vadu, lebo žiadna vada ani nebola. Ak by vady diela existovali v čase jeho ukončenia a odovzdania, potom by ich žalovaný u žalobcu reklamoval hneď v tom čase a žalobca by vytýkané nedostatky či vady obratom odstránil. Tvrdenie, že žalovanému ako zhotoviteľovi nevyplatí štát peniaze z dôvodu vád, označil žalobca za zavádzajúce, pretože žalovaný nemá so štátom žiadny zmluvný vzťah na toto dielo. Ak si žalovaný neuplatnil žiaden zodpovednostný nárok, mal a má povinnosť uhradiť žalobcovi požadovanú cenu diela. Žalovaný predmetnú faktúru eviduje vo svojom účtovníctve a túto faktúru žalovaný uviedol aj na účely kontrolného výkazu v súvislosti s DPH, pričom až do podania odporu nenamietal fakturovanú sumu.

5. Žalovaný v duplike poukázal na to, že žalobca potvrdil, že žalovaný predošlé práce žalobcovi uhradil na základe inej skoršej faktúry, takže nie je pravdou, že by žalovaný nemal záujem svoju povinnosť vykonať a snaží sa ju oddialiť. Žalovaný si svoje záväzky voči žalobcovi vždy riadne plnil, avšak neexistuje žiadny protokol o prevzatí a odovzdaní diela, kde by vady žalovaným mohli byť vytýkané práve pre dôveru, ktorú mal v žalobcovi a na ich pozitívne predchádzajúce skúsenosti a vzájomnú spoluprácu. Žalobca ako subdodávateľ žalovaného na betonážne práce položil pre žalovaného tri platne a keďže žalovaný mu vytýkal vady diela, a to nerovnomerné polozenie a zabetónovanie týchto troch platin, musel osloviť iného subdodávateľa na betonážne práce. Žalovaný predložil fotografie, z ktorých je podľa žalovaného vidieť, že položené platne boli nakrivo a každá bunka musela byť dodatočne podložená, hoci nemala byť a mala byť položená priamo na betónovú platňu. Keďže žalobca vraj už na začiatku diela riadne nevykonával a bol vyzvaný na vady, ktoré neodstránil, nemohol žalovaný s ním v spolupráci pokračovať. Žalobca vady neodstránil, nemal záujem prevziať zodpovednosť za svoju vykonanú prácu a musel teda iný subdodávateľ prísť s riešením a na podloženie predmetných buniek. Zároveň žalovaný uviedol, že je ochotný žalobcovi uhradiť sumu 1.800,- Eur s DPH za vykonané práce, avšak v zvyšnej časti žalobca pre neodstránenie vád, ktoré musel na svoje náklady odstrániť sám, vady diela neuznáva.

6. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný ako objednávateľ uzatvoril so žalobcom ako zhotoviteľom ústnu zmluvu o dielo, na základe ktorej bol žalobca povinný pre žalovaného vykonať betonárske práce na stavbe Vojenský obvod Lešť a žalovaný bol povinný zaplatiť cenu diela na základe vystavených faktúr. Okresný súd mal za to, že cena diela bola riadne dohodnutá, čo vyplývalo aj z toho, že žalovaný faktúru nenamietal, nespochybňoval a zaevidoval ju do svojho účtovníctva. Pokiaľ aj povinnosť zaplatiť na túto faktúru namietal, dôvodom nebola dohodnutá cena diela, ale údajné nedostatky na diele s tým, že sa žalovaný vyjadril, že pokiaľ žalobca odstráni nedostatky, faktúru uhradí. Z uvedeného tvrdenia okresný súd vyvodil, že pokiaľ žalovaný nenamietal cenu diela, tak ju nepriamo potvrdil. K neskoršiemu tvrdeniu žalovaného, že faktúru nevedie v účtovníctve, okresný súd poukázal na jeho vlastné vyjadrenie v odpore, kedy žalovaný uviedol, že faktúru mal riadne doručenú a uplatňovaný nárok vedie v účtovníctve. K námietkam žalovaného, že žalobca nepredložil žiaden preberací a odovzdávací protokol, okresný súd upozornil, že z vykonaného dokazovania ani nevyplývalo, že by si strany dohodli povinnosť pri odovzdaní diela

vyhotoviť odovzdávací protokol. Okresný súd pripomenul, že z ničoho nevyplývala dohoda, ani vzájomná obchodná prax medzi stranami sporu o spísaní preberacieho a odovzdávacieho protokolu. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že dielo malo vady, okresný súd poukázal na ust. § 562 ods. 2 ObZ, v zmysle ktorého súd nemôže priznať nároky z väd diela, pokiaľ tieto neboli riadnym spôsobom notifikované objednávatelom zhotoviteľovi. Zdôraznil, že žalovaný žiadne vytýkanie väd či nedostatkov žiadnu reklamáciu nepreukázal, pričom žalobca tvrdenie o vadách poprel. Dôkazné bremeno vo vzťahu k existencii väd pritom zaťažovalo žalovaného, ktorý ho použil ako procesnú obranu.

7. Na základe uvedeného okresný súd odôvodnil prvú výrokovú vetu, ktorou priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1.800,- Eur tým, že žalovaný pred súdom ústne aj v písomnom podaní výslovne uviedol, že je ochotný žalobcovi uhradiť sumu 1.800,- Eur s DPH za vykonané práce. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na skutočnosť, že na jednej strane prejavil žalovaný ochotu zaplatiť časť faktúry za vykonanie diela, na druhej strane tvrdil, že cena diela nebola dohodnutá.

8. Rozhodnutie, že žalovaný je povinný aj vo zvyšku zaplatiť žalobcovi sumu uplatnenú žalobou (v rozsahu 2.710,- Eur) spolu s úrokmi z omeškania z celej žalovanej sumy 4.510,- Eur, potom okresný súd odôvodnil tým, že mal za preukázané uzavretie zmluvy o dielo vrátane dohody o cene diela, že dielo vykonané bolo a že žalovaný žalobcovi neoznámil bez zbytočného odkladu žiadne vady diela.

9. Okresný súd k vykonanému dokazovaniu uviedol, že žalovaný navrhoval ohliadku betónových platní, avšak okresný súd s poukazom na zistený skutkový stav posúdil vykonanie takéhoto dôkazu za nehospodárne, neekonomické a nadbytočné s tým, že ohliadkou by súd ani nemohol skonštatovať technický stav, ale iba existenciu samotného diela. Na technický stav by bolo potrebné odborné znalosti, avšak žalovaný žiadny takýto dôkaz nenavrhol, aj keď sám uznal, že pre posúdenie daných skutočností je to potrebné. Zároveň žalovaný navrhol aj výsluch svedkyne - účtovníčky, na ktorom následne už netrval, preto nebol dôvod vykonanie takéhoto dôkazu. Okresný súd upozornil, že žalovaný podal návrh na výsluch žalovaného priamo až na nariadenom pojednávaní napriek tomu, že žalovaný mal vedomosť o podanej žalobe dňom doručenia platobného rozkazu, t.j. 06.07.2023 a daný návrh na výsluch žalovaného navrhoval až 27.03.2025, teda po takmer dvoch rokoch od dozvedenia sa o podanej žalobe. Na základe uvedeného okresný súd skonštatoval, že s poukazom na § 153 CSP nebol tento návrh predložený riadne a včas, a preto súd naň neprihliadal, pretože ak by strana konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, mala takýto návrh predložiť už skôr. Okresný súd poukázal na ust. § 195 CSP a konštatoval, že v konaní nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré nemožno preukázať inak, než výsluchom strán sporu. Okresný súd neprihliadol ani k sms správam a mailovej komunikácii, predloženým žalobcom až na nariadenom pojednávaní, a to iba v jednom rovnopise, pričom odkázal na ust. § 153 CSP. Nad rámec odôvodnenie uviedol, že z predloženej sms komunikácie ani nie je zrejmé, medzi kým táto komunikácia bola.

10. Voči rozhodnutiu okresného súdu podal v rozsahu druhej a tretej výrokovej vety odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), c), f) a h) CSP. Žalovaný zrekapituloval predchádzajúci priebeh konania pred súdom prvej inštancie a namietol procesný postup okresného súdu, keď okresný súd nevykonal žalovaným navrhnuté dôkazy, konkrétne kľúčové dôkazy ako ohliadku miesta diela a odmietol nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctva, čím porušil zásady garantované čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalovaný konkrétne uviedol, že vo svojom podaní zo dňa 24.03.2025 navrhoval vykonanie dôkazov: a/ výsluch konateľa žalovaného na preukázanie väd diela a dodatočných nákladov žalovaného na odstránenie týchto väd, b/ výsluch konateľa žalobcu na objasnenie spôsobu dohodnutia ceny diela a rozsahu prác, c/ ohliadku miesta stavby - Vojenský obvod Lešť za účelom preukázania následkov chyby vykonaného diela žalobcom, d/ oboznámenie sa s fotodokumentáciou predloženou k podaniu zo dňa 28.12.2023, e/ oboznámenie sa s účtovnými dokladmi žalovaného k doloženiu nákladov na opravu väd iným subdodávateľom a f/ ustanovenie znalca z odboru stavebníctva na zodpovedanie otázky, či práce vykonávané žalobcom, ktoré sú sporné, boli vykonané odborne a v súlade s technickými normami. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/245/2015, ktorý konštatoval, že odmietnutie navrhovaných dôkazov, ak mohli mať rozhodujúci vplyv na skutkový stav veci, zakladá vadu konania s následkom nesprávneho rozhodnutia.

11. Žalovaný v odvolaní namietol, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nesprávne vyhodnotil doklady predložené žalobcom a neprimerane uprednostnil tvrdenia žalobcu bez

objektívneho preukázania vadnosti diela. Okrem toho ignoroval relevantné okolnosti, že žalovaný bol iba subdodávateľom a neobdržal platbu od investora z dôvodu kvality a vadnosti diela. Skutkové zistenia súdu označil za nepresné a nedostatočné, pokiaľ sa to týka tvrdených väd diela, ktoré nebolo možné preukázať bez znaleckého posudku znalca z odboru stavebníctva.

12. Žalovaný v odvolaní namietol, že žalobca nepreukázal riadne odovzdanie diela žalobcom. Skutočnosť, že neexistuje žiaden odovzdávajúci protokol a s poukazom na fotodokumentáciu väd diela, ktoré neboli odstránené, uvedené malo viesť k zamietnutiu žaloby. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Obdo/24/2013, v zmysle ktorého vady diela bránia vzniku nároku na zaplatenie ceny, ak neboli odstránené.

13. Žalovaný v odvolaní namietol, že okresný súd nesprávne vec právne posúdil, pokiaľ nesprávne aplikoval ust. § 536 a nasl. ObZ, pretože medzi žalobcom a žalovaným neexistovala písomná zmluva o dielo, ani jednoznačná dohoda o cene. Uznanie jednej predchádzajúcej faktúry nemôže samo o sebe nahrádzať zákonnú požiadavku určitosti ceny diela.

14. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby rozhodnutie okresného súdu v druhej výrokovej vete zmenil tak, že žalobu vo výške 2.710,- Eur s príslušenstvom zamietne.

15. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným nie sú na mieste, sú právne irelevantné a ich jediným cieľom je oddialiť uspokojenie žalobcu v pozícii veriteľa. Poukázal na to, že žalobca aj žalovaný dostali pred súdom prvej inštancie priestor na prezentáciu svojich tvrdení s možnosťou ich preukázania dôkaznými prostriedkami. Pripomenul, že navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené sudcovskou koncentráciou konania a zákonnou koncentráciou konania. Mal za to, že žalovaný mal od začiatku súdneho konania, od júna 2023 možnosť navrhnúť a označiť všetky dôkazy, ktoré chcel, aby súd vykonal, riadne ich označiť, avšak žiaden iný ďalší dôkaz než tie, ktoré uplatňoval priamo na pojednávaní pred skončením dokazovania na súde prvej inštancie, nepredložil. Dôkazy, ktoré v odvolaní žalovaný uviedol, že ich mal okresný súd vykonať sú neopodstatnené, pretože výsluch konateľa žalovaný nenavrhol a ak by ho aj bol navrhol skôr, tento sa mal nariadeného pojednávania zúčastniť. Pri namietaných vadách diela nebola splnená zákonná notifikačná povinnosť zo strany žalovaného, preto vykonanie žalovaným navrhovaných dôkazov by bolo už iba nadbytočné. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil.

16. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

17. Odvolací súd bol v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd:

18. Žalovaný ako objednávateľ uzatvoril so žalobcom ako zhotoviteľom ústnu Zmluvu o dielo, na základe ktorej žalobca bol povinný pre žalovaného vykonať betonárske práce na stavbe Vojenský obvod Lešť a žalovaný bol povinný zaplatiť cenu diela na základe vystavených faktúr.

19. Žalobca vystavil žalovanému faktúru 20220077 dňa 31.10.2022 so splatnosťou 11.11.2022 na sumu 4.510,- Eur za betonárske práce na stavbe - Vojenský obvod Lešť (čl. 8).

20. Žalovaný uplatňovaný nárok vedie v účtovníctve a ohľadom žalobcom uplatňovaného nároku mu bola doručená faktúra. Uvedené uviedol výslovne v podanom odpore. Zároveň uvedené vyplýva aj z predloženého kontrolného výkazu DPH.

21. V predchádzajúcom právnom vzťahu žalobcu a žalovaného bola rovnaká dohoda ohľadom ceny za práce, t.j. za počet metrov štvorcových, teda nie hodinová sadzba a žalovaný riadne faktúru uhradil.

22. Žalovaný pred súdnym konaním vady diela žalobcovi neoznámil.

23. Podľa § 536 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ), zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

24. Podľa § 536 ods. 3 ObZ, cena musí byť v zmluve dohodnutá, alebo v nej musí byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

25. Odvolací súd po preskúmaní námietok žalovaného uvedených v odvolaní dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu vyplývajú z vykonaného dokazovania a že okresný súd tieto skutkové zistenia správne právne posúdil.

26. Odvolací súd na základe námietky žalovaného preskúmal postup okresného súdu pri vykonaní dokazovania a dospel k záveru, že okresný súd postupoval v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Ako už vyplýva z ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov bude v rámci dokazovania vykonané, nie je vecou sporových strán, ale je vecou súdu (§ 185 ods. 1 CSP). Kým navrhovanie dôkazov je právom sporovej strany, súd určuje, ktoré z navrhnutých dôkazov majú potenciálnu schopnosť preukázať skutkové tvrdenia sporových strán. Právomoc súdu korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sleduje rýchly a hospodárny priebeh konania a zabezpečuje, aby sa zisťovanie skutkového stavu vykonávalo vo vzťahu k predmetu konania. Súd musí posúdiť, či vykonanie dôkazu je alebo nie je relevantné pre rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ súd odmietne vykonať určitý dôkaz navrhnutý sporovou stranou, je jeho povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, z akého dôvodu dôkaz nevykonal.

27. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil, prečo nevykonal tie z dôkazov, ktoré boli žalovaným riadne a včas navrhnuté. Ako vyplýva z rozhodnutia okresného súdu, žalovaný navrhol pred vykonaním pojednávania vypočítanie účtovníčky, na tomto návrhu na vykonanie dokazovania však neskôr netrval a upustil od neho. V duplike okrem návrhu na vypočítanie účtovníčky navrhol aj ohliadku miesta, s čím sa okresný súd v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal tak, že vykonanie tohto dôkazu by bolo neekonomické a neekonomické. Pokiaľ potom žalovaný v odvolaní namietol, že okresný súd nevykonal ohliadku miesta stavby, že sa neoboznámil s fotodokumentáciou predloženou podaním zo dňa 28.12.2023, neoboznámil sa s účtovnými dokladmi žalovaného k doloženiu nákladov na opravu vád iným subdodávateľom a neustanovil znalca z odboru stavebníctva na zodpovedanie otázok, či boli práce vykonávané odborne a v súlade s technickými normami, odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd jednoznačne žalovanému vysvetlil, že priznanie nárokov z vád diela je podmienené splnením notifikačnej povinnosti objednávateľa. Ako zdôraznil okresný súd, žalovaný nepreukázal, že by žalobcovi ako zhotoviteľovi diela oznámil vady diela bez zbytočného odkladu potom, čo ich zistil, čo v zmysle ust. § 562 ObZ v súvislosti s tým, že žalobca vzniesol námietku nesplnenia notifikačnej povinnosti, neumožňuje okresnému súdu priznať žalovanému nároky z vád diela. Pokiaľ však okresný súd nemohol prihliadať k nárokom z vád diela, vykonanie dokazovania vo vzťahu k tomu, či dielo vady malo alebo nemalo, bolo neekonomické a nadbytočné tak, ako to formuloval okresný súd pri zdôvodnení toho, prečo nevykonáva dokazovanie vo vzťahu k zisteniu vád diela. Uvedené platí vo vzťahu k tým dôkazom, ktoré žalovaný navrhol a predložil v konaní. Vo vzťahu k ostatným (znalecký posudok, účtovné doklady) tieto v konaní označené ani predložené neboli, inak by pre ne platilo to isté. Bez toho, aby vedel objednávateľ preukázať, že si splnil notifikačnú povinnosť vo vzťahu k údajným vadám diela, nie je možné nároky z vád diela priznať, a preto nie je dôvodné vykonať dokazovanie za účelom zistenia existencie vád.

28. Pokiaľ žalovaný namietol, že okresný súd nevykonal výsluch konateľa žalobcu na objasnenie spôsobu dohodnutia ceny diela a rozsahu prác, odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi, pre ktoré okresný súd aplikoval sudcovskú koncentráciu a tento návrh na vykonanie dôkazu už neakceptoval. Primárne si žalovaný musel byť vedomý toho, že súd môže aplikovať sudcovskú koncentráciu, keďže bol súdom riadne poučený a kvalifikovane právne zastúpený. Odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Obdo/20/2020, v ktorom tento veľmi zrozumiteľne vymedzil, že práve ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania predstavujú efektívny nástroj pre civilné sporové konanie s cieľom prispieť k zrýchleniu konania, keďže sa jedná o nástroj, ktorý má zamedziť tomu, aby strany sporu (resp. ich právni zástupcovia) predkladali jednotlivé dôkazy a argumentáciu postupne (priebežne) počas celého konania na súde prvej inštancie, čo malo za následok odročovanie jednotlivých

pojednávani a zbytočné predlžovanie konania, ako tomu bolo za predchádzajúcej právnej úpravy účinnej do 30.06.2016. Obrazne povedané, v súčasnosti sú strany sporu povinné vyložiť na stôl všetky karty už na začiatku konania, aby súd mal k dispozícii (v zásade) všetky potrebné podklady pre rozhodnutie v spore už pred prvým pojednávaním vo veci.

29. Rešpektovaním pravidiel sudcovskej koncentrácie zabezpečuje súd prvej inštancie to, aby rozhodnutie o nároku uplatnenom žalobou bolo rýchle a efektívne. Vo fáze pred vykonaním pojednávania majú sporové strany dostatočný priestor v rámci vyjadrení repliky a dupliky na to, aby jednoznačne sformulovali všetky svoje podstatné skutkové tvrdenia a aby označili dôkazy, ktoré budú žiadať vykonať. Návrh na vykonanie dokazovania prednesený až pri prvom pojednávaní potom porušuje zásadu, že sporové strany sú povinné uvádzať skutkové tvrdenia a označovať dôkazy riadne a včas.

30. Zároveň okresný súd správne upozornil, že pre vykonanie dôkazu, ktorým je výsluch sporovej strany, neboli tvrdené splnenie podmienok pre vykonanie takéhoto dôkazu. Okresný súd poukázal na ust. § 195 CSP, v zmysle ktorého výsluch strany sa nariaďuje iba za predpokladu, že skutkové tvrdenia nie je možné preukázať inak. Žalovaný ani netvrdil, že by skutkové tvrdenia, ktoré chcel uviesť konateľ žalovaného, nebolo možné preukázať inak. Zároveň konateľ žalovaného je štatutárnym orgánom sporovej strany a ako taký mal možnosť nielen všetky skutkové tvrdenia, ktoré považoval za podstatné, uviesť v odpore proti platobnému rozkazu a v žalobnej replike, ale mal možnosť zúčastniť sa pojednávania a všetky podstatné informácie osobne súdu uviesť. Skutočnosť, že sa sám rozhodol súdneho pojednávania nezúčastniť potom nemôže predstavovať zámienku na to, aby pojednávanie bolo odročené a tým sa predĺžila dĺžka konania.

31. K odvolacej námietke, že okresný súd nepristúpil k výsluchu konateľa žalobcu, odvolací súd pripomína, že návrh na výsluch žalobcu, teda výsluch sporovej strany žalobcu v konaní žalovaným predložený nebol. Zároveň z priebehu pojednávania vykonaného dňa 27.03.2025 je zrejmé, že konateľ žalobcu sa pojednávania zúčastnil, vo veci vypovedal a odpovedal aj na otázky, ktoré mu kládol právny zástupca žalovaného. Zo strany žalovaného pritom v spore neboli uvedené žiadne tvrdenia, prečo by bolo nutné vykonať dôkaz výsluchom žalobcu nad rámec tvrdení žalobcu a nad rámec otázok, ktoré žalobcovi kládol právny zástupca žalovaného.

32. Vo vzťahu k dôkazom vymedzeným v odvolaní tak odvolací súd dospel k záveru, že procesný postup okresného súdu bol správny, posúdenie dôvodnosti vykonania dokazovania bolo v súlade s účelom konania a okresný súd v rozhodnutí odôvodnil, z akého dôvodu k vykonaniu dokazovania nepristúpil.

33. Pokiaľ žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/245/2015, odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom, že odmietnutie navrhovaných dôkazov, ak mohlo mať rozhodujúci vplyv na skutkový stav veci, zakladá vadu konania s následkom nesprávneho rozhodnutia. Podstatným z tejto formulácie však je vymedzenie podmienky „ak mohli mať rozhodujúci vplyv na skutkový stav veci“. Navrhované dôkazy vo vzťahu k vadám konania, z ktorých mali vyplynúť údajné vady diela (ako je ohliadka miesta stavby, fotodokumentácia k stavbe) sú dôkazy, ktoré nemohli mať žiaden vplyv na skutkový stav veci, keďže v konaní žalobca nepreukázal splnenie notifikačnej povinnosti k včasnému oznámeniu väd diela. Preto ani dokazovanie, z ktorého by vyplynulo, že vady diela skutočne existovali, by nemohlo viesť k tomu, že by nároky z väd diela súd priznal a mohol ich zohľadniť pri rozhodnutí o výške ceny diela, ktorá bola uplatnená žalobou.

34. Žalovaný v odvolaní konštatoval, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nesprávne vyhodnotil doklady predložené žalobcom, pričom uprednostnil tvrdenia žalobcu bez objektívneho preukázania vadnosti diela. Primárne odvolací súd pripomína, že odvolacia námietka musí byť dostatočne konkrétna na to, aby ju bolo možné preskúmať, keďže odvolací súd nie je oprávnený odvolacie námietky dopĺňať, dotvárať ani hádať, k čomu mali smerovať. Preto ak odvolateľ namieta nesprávne skutkové zistenia okresného súdu, musí presne uviesť, ktoré skutkové zistenia považuje za nesprávne. Rovnako musí uviesť, ktorý konkrétny doklad predložený žalobcom bol okresným súdom vyhodnotený ako nesprávny.

35. Ak však prvá námietka vo vzťahu k nesprávnosti vyhodnotenia dokladov mala smerovať k druhej námietke uprednostnenia tvrdenia žalobcu bez objektívneho preukázania vadnosti alebo nevadnosti diela, rovnako ako ďalšie námietky, v zmysle ktorých mal okresný súd ignorovať relevantné okolnosti vo

vzťahu k vadám diela a že skutkové zistenia okresného súdu sú nepresné, pokiaľ ide o tvrdené vady diela, opätovne odvolací súd pripomína, že vady diela neboli predmetom sporu preto, že žalovaný ako objednávateľ vady diela zhotoviteľovi včas neoznámil.

36. Pokiaľ žalovaný namietol, že okresný súd ignoroval relevantnú okolnosť, že žalovaný bol iba subdodávateľom a sám nedostal platbu od investora, odvolací súd pripomína, že vzťah medzi investorom a žalovaným je iným právnym vzťahom, než právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Preto skutočnosť, že objednávateľ žalovaného (investor) nesplnil svoju povinnosť zaplatiť žalovanému cenu diela, nemôže mať vplyv na povinnosť žalovaného vo vzťahu k žalobcovi.

37. Žalovaný v konaní namietol, že žalobca nevie preukázať odovzdanie diela protokolárnym spôsobom, keďže nepredložil odovzdávajúci protokol. V odvolaní potom naviazal, že skutočnosť, že neexistuje odovzdávajúci protokol s poukazom na fotodokumentáciu vád diela, ktoré nebolo odstránené, mali viesť k zamietnutiu žaloby. V tejto súvislosti okresný súd správne poukázal na to, že zo žiadneho dôkazu predloženého alebo aspoň označeného žalovaným nevyplývalo, že by si strany dojednali povinnosť odovzdať dielo protokolárnym spôsobom. V zmysle Obchodného zákonníka je povinnosť dielo odovzdať, avšak odovzdanie diela je faktickým spôsobom jeho odovzdania, ktoré bez toho, aby si to strany dohodli, nemusí byť sprevádzané aj vypracovaním protokolu o odovzdaní. Strany majú možnosť sa v zmluve o dielo dohodnúť, že dielo je odovzdané až vzájomným odsúhlasením protokolu o odovzdaní, takéto skutkové tvrdenie však v konaní nebolo uvedené a ani žiaden dôkaz, z ktorého by mohlo takéto tvrdenie vyplývať, predložený nebol. Okresný súd uvedené zhrnul tak, že zo žiadneho dôkazu (zmluvy), ani zo vzájomnej obchodnej praxe sporových strán nevyplývalo, že by mal žalobca povinnosť ako zhotoviteľ pri odovzdaní diela toto odovzdávať protokolárnym spôsobom. Preto absencia predloženého odovzdávajúceho protokolu nemohla brániť tomu, aby súd žalobe vyhovel.

38. Pokiaľ odvolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu 5Obdo/24/2013, v zmysle ktorého vady diela bránia vzniku nároku na zaplatenie ceny diela, ak neboli odstránené, s uvedeným sa odvolací súd opäť stotožňuje, avšak v tomto prípade vady diela neboli vôbec oznámené, preto akékoľvek nároky z vád diela (vrátane nároku na odstránenie vád diela) nemohli byť v tomto konaní priznané.

39. Žalovaný namietol, že okresný súd nesprávne aplikoval ust. § 536 a nasl. ObZ, pretože medzi stranami neexistovala písomná zmluva o dielo ani dohoda o cene. Uznanie jednej predchádzajúcej faktúry nemôže samo o sebe nahrádzať zákonnú požiadavku určitosti ceny diela. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že uznanie faktúry nenahrádza požiadavku určitosti ceny diela a vo vzťahu k faktúre pripomína, že táto sama o sebe nie je dôkazom o vykonaní diela, je iba platobným inštrumentom, z ktorého možno vyčítať, akú cenu diela považuje za dohodnutú ten, kto faktúru vystavil. V prejednávanom prípade však okresný súd zrozumiteľne vysvetlil, ako dospel k záveru, že cena uvedená na faktúre žalobcom bola práve cena, na ktorej sa zhotoviteľ a objednávateľ dohodli. Už samotná skutočnosť, že na to isté dielo uplatnené tou istou faktúrou uznal žalovaný svoj záväzok v rozsahu 1.800,- Eur znamená, že jednak zmluva o dielo uzavretá bola a jednak dohoda o výške ceny diela nepochybne tiež uzavretá bola. Uznať záväzok je možné iba za predpokladu, že dlžník svoj záväzok pozná čo do dôvodu vzniku aj čo do jeho výšky. Zmluvu o dielo nie je možné uzavrieť bez dohody o cene, preto ak záväzok dlžník poznal dostatočne na to, aby z neho uznal 1.800 Eur, musel vedieť, že cena diela bola dohodnutá a že bola dohodnutá práve v takej výške, ako ju uplatnil zhotoviteľ žalobou. Inak by z nej v konaní nemohol časť uznať. Výška ceny diela sa podporne dá odvodiť zo skutočnosti, že ide o cenu uvedenú vo faktúre keďže táto faktúra nebola žalovaným namietnutá po jej vystavení (založil si ju do účtovníctva) a zároveň na dielo uplatnené touto faktúrou uznal svoj záväzok vo výške 1.800,- Eur. Na uvedené správne upozornil aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. V zásade tiež správne upozornil, že samotná cena diela na počiatku sporu ani namietaná nebola, namietané boli údajné vady diela, ktoré mali brániť zaplateniu ceny diela, čo žalovaný vymedzil tým, že ak budú vady diela odstránené, tak cenu zaplatí. Už aj z uvedeného je zrejmé, že žalovaný si bol vedomý dojednanej ceny diela a nepriamo tým potvrdil, že dohoda o cene diela uzavretá bola a bola uzavretá práve v takej výške, aká bola uvedená vo faktúre, ktorá bola predmetom tohto konania.

40. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, preto napadnuté rozhodnutie okresného súdu preskúmaval iba v rozsahu odvolania žalobcu a v rozsahu odvolania žalovaného.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

42. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že na ich náhradu zaviazal žalovaného, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

43. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).